

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Václavem Kočkou-Amortem ve věci

žalobce: X., narozený dne X.
zastoupený advokátem Mgr. Markem Sedlákem
sídlem Milady Horákové 1957/13, 602 00 Brno

proti
žalovanému: Ministerstvo vnitra, Odbor azylové a migrační politiky
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 12. 2024, č. j.: OAM-840/ZA-ZA11-D10-2024

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou podanou včas u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 12. 2024, č. j.: OAM-840/ZA-ZA11-D10-2024, jímž byla jeho žádost o udělení mezinárodní ochrany shledána nepřipustnou podle ustanovení § 10a odst. 1 písm. b) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“). Řízení o udělení mezinárodní ochrany bylo zastaveno podle ustanovení § 25 písm. i) zákona o azylu a státem příslušným k posouzení podané žádosti ve smyslu čl. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k

posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států (dále jen „Dublinské nařízení“), je Rumunsko.

II. Obsah žaloby

2. Žalobce v žalobě namítal, že žalovaný zastavil řízení, které mělo vést Rumunsko, jež souhlasilo s převzetím žalobce v jiné procesní situaci, kdy ještě nebylo řízení zastaveno.
3. V doplnění žaloby žalobce označil Rumunsko za osobu zúčastněnou na řízení, neboť žalovaný zastavil řízení, ač o žádosti mělo rozhodovat Rumunsko.
4. Na základě výše uvedeného žalobce navrhl napadené rozhodnutí zrušit a vrátit věc žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného a žalobcova replika

5. Žalovaný se k žalobě vyjádřil, když sdělil, že žalobě nerozumí. Žalobu navrhl žalovaný zamítnout.
6. V replice žalobce sdělil, že Rumunsko nebude moci řízení dokončit, jelikož tak již učinil žalovaný jeho zastavením.

IV. Obsah správního spisu

7. Ze správního spisu bylo zjištěno, že dne 27. 6. 2024 žalobce podal žádost o mezinárodní ochranu v České republice.
8. V poskytnutí údajů k žádosti o mezinárodní ochranu dne 2. 7. 2024 uvedl, že z vlasti vycestoval v X. do Rumunska za účelem práce, z Rumunska přicestoval do České republiky X., měl udělené rumunské vízum platné do X.; jde o jeho první žádost o mezinárodní ochranu a je zdravý.
9. Během pohovoru vedeného dne 2. 7. 2024 žalobce dále uvedl, že dostal rumunské vízum a pracoval v Rumunsku, slyšel, že v České republice je lepší životní úroveň a větší možnost získat dobrou práci, v Rumunsku neměl potíže, ale nesežene tam práci, nikde v Evropské unii nemá příbuzenské vazby, dostane-li rozhodnutí o přemístění do Rumunska, bude jej respektovat.
10. Dne 16. 9. 2024 Rumunsko svou příslušnost uznalo.
11. Správní spis obsahuje Informaci OAMP ze dne 14. 6. 2023, Rumunsko, Azylový systém.
12. Dále žalovaný vydal žalobou napadené rozhodnutí ze dne 13. 12. 2024.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

13. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů ve smyslu ustanovení § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu ke dni vydání tohoto rozsudku, a to vzhledem k účinnosti článku 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. 6. 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

14. Soud ve věci rozhodl bez jednání, protože s tímto postupem vyslovili souhlas účastníci ve smyslu ustanovení § 51 odst. 1 s.ř.s.
15. Podle ust. § 10a odst. 1 písm. b) zákona o azylu *žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřipustná, je-li k posuzování žádosti o udělení mezinárodní ochrany příslušný jiný stát vázaný přímo použitelným předpisem Evropské unie.*
16. Podle ust. § 25 písm. i) zákona o azylu *řízení se dále zastaví, jestliže je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřipustná.*
17. Z ničeho nevyplývají možné systémové nedostatky v rumunském azylovém řízení. Dle Informace OAMP ze dne 14. 6. 2023 probíhá azylové řízení v Rumunsku standardně, žádné potíže dosahující závažné úrovně ze zprávy nevyplývají. Žalovaný se existencí systémových nedostatků řádně zabýval na s. 3 a 4 napadeného rozhodnutí.
18. Jediná žalobní námitka se týkala postupu žalovaného, který rozhodl o příslušnosti Rumunska a zároveň řízení zastavil. Soud neshledal námitku důvodnou. Žalovaný postupoval plně v souladu se zákonem, řešení zvolené zákonodárcem pak nepředstavuje ani rozpor s evropskou úpravou. Pokud je vedeno azylové řízení, avšak je zjištěna příslušnost jiného státu, je namístě řízení v rámci České republiky nějak ukončit, čemuž slouží právě zastavení řízení. Zastavení řízení v České republice z důvodu příslušnosti jiného státu zároveň neznamena nemožnost vést řízení o mezinárodní ochraně ve státu příslušném, zde Rumunsku. Zastavení řízení s konstatováním příslušného státu v obdobných případech je léta ustálenou praxí dlouhodobě a setrvale aprobovanou i Nejvyšším správním soudem. Konkludentní souhlas s takovým řešením lze nalézt např. ve druhé právní větě k rozsudku ze dne 12. 1. 2017, č. j.: 5 Azs 229/2016 – 44: „*Před vydáním rozhodnutí o přemístění ve smyslu čl. 26 a čl. 27 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013, tedy rozhodnutí o tom, že žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřipustná dle § 10a odst. 1 písm. b) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, že řízení ve věci mezinárodní ochrany se zastavuje dle § 25 písm. i) téhož zákona a že příslušným k posouzení dané žádosti je dle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013 jiný stát, má správní orgán povinnost vyplývající z § 36 odst. 3 správního řádu umožnit žadateli vyjádřit se k podkladům tohoto rozhodnutí.*“
19. V doplnění žaloby pak žalobce označil Rumunsko coby osobu zúčastněnou na řízení, s čímž se soud neztotožnil. Statusu zúčastněné osoby se nedomáhalo přímo Rumunsko, o čemž by muselo být rozhodnuto usnesením, ale žalobce toliko splnil svou informační povinnost, proto stačí vypořádání v rámci odůvodnění rozsudku. V Rumunsku jsou dle Informace OAMP ze dne 14. 6. 2023 každoročně podány tisíce žádostí o mezinárodní ochranu, vliv jediného žadatele je v daném ohledu zcela zanedbatelný, proto nemůže být Rumunsko nikterak relevantně dotčeno na právech. Zároveň samotné Rumunsko vyslovilo s transferem souhlas, takže ani z tohoto úhlu pohledu nemůže být na právech dotčeno. Na tom nic nemění, bylo-li v nepříslušné České republice azylové řízení v souladu se zákonem formálně zastaveno (ostatně, bez nějakého ukončení azylového řízení v České republice by mohla probíhat řízení o udělení mezinárodní ochrany ve dvou různých členských státech Evropské unie naráz, což by bylo v přímém rozporu s Dublinským nařízením).
20. Konečně, krátce před rozhodnutím soudu zaslal žalobce repliku, v níž jen opakuje podstatu žaloby, proto ji soud již v zájmu hospodárnosti žalovanému neposílal.
21. Ze všech výše uvedených důvodů soud žalobu podle ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.

22. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 17. března 2025

JUDr. Václav Kočka-Amort, v. r.
samosoudce